

Big Art: kunst die je niet over het hoofd ziet

Kunst

Big Art: 1 t/m 4 oktober in de Projectfabriek (Middenweg 63, Zaandam). Kaarten via bigart.nu.

Op Big Art hoef je niet bang te zijn dat je per ongeluk wat kunstwerken over het hoofd ziet. De kunst is écht groot: een sculptuur van tien meter hoog is geen uitzondering. Aan de kunstbeurs - van 1 tot en met 4 oktober in Zaandam - doen zo'n tachtig kunstenaars mee.

Drijvende kracht achter Big Art is cultureel ondernemer Anne van der Zwaag. Met Big Art wilde ze een kunstbeurs creëren die interes-

sant is voor professionals uit de kunstwereld én voor mensen die niet per se iets met kunst hebben. Om deze laatste groep over de streep te trekken, kiest Van der Zwaag voor 'locaties met een goed verhaal', zoals de oude diamantbeurs in Amsterdam en de voormalige Bijlmerbajes.

Met de vijfde editie keert ze terug naar de Projectfabriek op het Hembrugterrein. Op het voormalige defensieterrein in Zaandam werden circa een eeuw lang wapens en munitie geproduceerd. „Eigenlijk is Big Art elk jaar op een andere locatie, maar het Hembrugterrein is zo goed bevallen. Er kwa-

Big Art in 2019: een enorm gebouw vol grote kunst.

men duizenden bezoekers, alleen al op de zondag bijna tweeduizend. Verspreid over de duizenden vierkante meters van de Projectfabriek komt een mix van verschillende kunst disciplines aan bod, gemaakt door zowel ervaren kunstenaars en jonge talenten. Kunstenaar Jeroen Erosi, die heel Europa doortrekt om gebouwen te beschrijven, maakt tijdens de beurs nog een muurschildering.

Nieuw dit jaar is de samenwerking met Artzaanstad. De kunstuitelien, op een steenworp afstand van de Projectfabriek, laat op Big Art enorme kunstwerken zien van Sjaak Kooij en van Jimi Kleinbrunnink. Directeur Marc Aijtkink vindt Big Art 'de hipste kunstbeurs' van Nederland. „Het is er lekker gezellig. Bijna alles kan. Normaal gesproken zie je op kunstbeurs

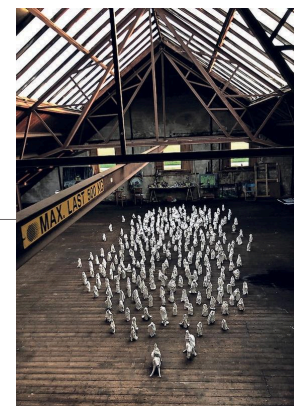
gelikte stands met fraai uitgelichte kunstwerken. Big Art is niet zo aangehaakt. De kunst staat in een spannend, industrieel gebouw. Bovendien is het een niet-commerciële beurs. Het draait er echt om de kunst.”

Van der Zwaag heeft getwijfeld of ze dit jaar een Big Art moest organiseren. „Het is toch een risico. Stel dat corona weer oplicht, daar

kun je je niet voor verzekeren. We doen het toch, want kunstenaars en bezoekers hebben er behoefte aan om dingen te zien. Dit was ook een van de redenen om terug te keren naar het Hembrugterrein. De Projectfabriek is zo groot. En het tocht er als een gek, dus met de ventilatie zit het wel snor.”

José Pietens

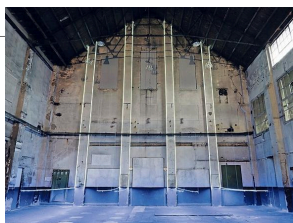
FOTO JOSÉ PIETENS

'People' van Jonat Deelstra.

FOTO PR

Met licht de architectuur benadrukken

De lichtinstallatie van vorig jaar.

FOTO ALMICHAEL FRAYN

Peter Vink (1974) maakt altijd werk op locatie. Leidraad voor zijn kunst zijn de specifieke eigenschappen van een ruimte of omgeving. Hij werkt veel met licht en zijn werk is geregeld te zien op evenementen zoals het Amsterdam Light Festival. Ook werkt hij in opdracht. Voor de stad Enschede maakte hij bijvoorbeeld een lichtwerk met een lengte van een mijl, zijn grootste kunstwerk tot nu toe.

De kunstenaar uit Amsterdam maakt net als vorig jaar weer een lichtinstallatie voor Big Art. „In 2019 maakte ik een werk van veertien meter hoog voor 'de kathedraal', de hoogste hal van het pand. Dit keer heb ik een 8,5 meter hoge, metaal wand toegewezen gekregen. Die plek heet 'Project Fabriek locatie B37' en zo heet mijn kunstwerk ook. Ik werk nu aan

een lichtplan dat de architectuur van de ruimte benadrukt én het gevoel van het verleden oproept. De lichtlijnen zullen steeds veranderen van intensiteit als verwijzing naar de werkzaamheden die hier vroeger plaatsvonden.”

'Heftig'

Voor Vink is het maken van locatiekunst 'heel heftig'. „Ik heb slechts een maand de tijd om alles te bedenken en te maken. Opbouwen doe ik in twee dagen, met een heel team en een hoogwerker. Na Big Art bestaat 'Project Fabriek locatie B37' niet meer. De lichtinstallatie wordt gedemonteerd en met het materiaal maak ik later weer nieuw werk.”

'Mijn werk is nooit langer dan 4 meter'

'Horses' van Cindy Bakker.

FOTO PR

De Rotterdamse Cindy Bakker (1989) koos bewust voor groot werken. Het geeft een goed gevoel om als vrouw in een studio te staan 'beuken'. Toch zit er wel een limiet aan de grootte van haar werk. „Ik moet het zelf kunnen vervoeren. De grootste bakwagen die je met een normaal rijbewijs mag besturen, is vier meter lang. Dus mijn werk is nooit langer dan vier meter.”

Bakker transformeert massa-gedroogde objecten. Ze is gefascineerd door de collectieve betekenissen van alledaagse voorwerpen. „Een rood-wit stopbord betekent voor iedereen hetzelfde. Die grafische, felgekleurde objecten trekken ook altijd de aandacht. Zelfs in een drukke omgeving staat je oog erbij stil. Het is leuk om alledaagse dingen te veranderen en met schaal te spelen. Ik vergroot of

herhaal vaak dingen. Door de overdaad voel je ze als een klein kind, waardoor je er anders naar kijkt en verwondering voelt.”

Paardenmeisje

Op Big Art laat ze 'Horses' zien. Het werk bestaat uit achttien canvas palen met een lengte van een tot vier meter. „Met naald en draad heb ik de canvas rond genaaid en vervolgens beschilderd. Van origine ben ik een paardenmeisje, ik reed vaak op het springconcours. Mij doen die palen aan springbakken denken, maar iemand anders ziet er weer mikado in. Aan vormtaal kan iedereen dus ook zijn eigen betekenis geven.”

'Ik zaag mijn kunst vaak doormidden'

Het Big Art-werk in Korstanjes atelier.

FOTO PR

Maartje Korstanje (1982) maakt sculpturen die vaak gebaseerd zijn op crises en schoonheid in de natuur en de invloed van de mens op dit onderwerp.

Zag ze vroeger vooral de morbide kant en het verval, de laatste jaren richt ze zich meer op de kringloop van het leven en het nieuwe leven dat ontstaat uit verval. Voor Big Art maakte ze van karton, hout, lijn, textiel en wol een bijna 4,5 meter lang kunstwerk waarin sculptuur en meubel samenkomen. Het vervoer naar Zaandam is een kwestie van meten. „Vaak zaag ik mijn werk doormidden, dan past het in een auto en een aanhangwagen. Dat is het voordeel van werken met karton, je kunt het ter plekke weer aan elkaar lijmen.”

Korstanje, die onder andere in het Groninger Museum exposeerde, werkt graag op groot formaat. „Een van de redenen waarom ik naar Zeeuws-Vlaanderen ben verhuisd is de ruimte. Ik werk in een voormalige bovenschuier en heb ruimte genoeg voor zowel een atelier als opslag.”

Natuur

„Ik groeide op in de natuur en ben nu weer terug bij de bron. Dat zorgde ervoor voor dat ik met andere materialen ben gaan werken. In plaats van epoxy en PU-schuim gebruik ik nu vooral natuurlijke materialen. Het voelt gewoon niet goed om in deze schone omgeving met chemische troep aan de gang te gaan.”

Kunstwerk 'People' blijft maar groeien

Kunstenaar Jonat Deelstra (1991) uit Amsterdam neemt 'People' mee naar Big Art. Het werk verbeeldt een stoet migranten. Die groep dijt almaar uit. Deelstra begon met twintig figuren, inmiddels heeft hij er vierhonderd gemaakt. Elk figuur is dertig tot veertig centimeter hoog en bestaat uit gips, scherven, botten en andere archeologische vondsten. „Mijn opa had een huis vol zelf opgegraven keramiek en serviezen. Hij bewaarde alles wat hij vond, hij had zo'n zestig dozen vol scherven. De scherfjes verwerk ik in mijn sculpturen en de dozen gebruiken ik om al die honderden figuren in te vervoeren. Ik heb een grote bus, maar moet toch twee keer rijden om de hele groep in Zaandam te krijgen.”

Opa's scherfjes zijn letterlijk scherfjes uit een andere cultuur. In 'People' vormen ze de positieve en negatieve kant van migratie. Ze symboliseren de stukjes cultuur die iedere migrant of vluchteling meeneemt naar zijn nieuwe land, maar ook de angst van autochtonen dat migratie hun eigen cultuur kapotmaakt. Deelstra neemt in zijn werk het menselijke gedrag als uitgangspunt, waardoor zijn werk vaak 'iets sociologisch' heeft. Vooral migratie raakt hem. „Ik heb een Joodse achtergrond. Mijn voorouders hebben door de eeuwen heen meerdere malen moeten vluchten. Het is een onderwerp dat bij elke tijd past en vanwege mijn familiegeschiedenis extra compassie bij me oproept.”